

برای هیچ مسلمانی که چیزی برای وصیت کردن دارد، شایسته نیست که سه شب را سپری کند، مگر آنکه وصیتش نزد او نوشته شده باشد

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که از رسول خدا صلی الله علیه و سلم شنید که فرمودند: «مَا حَقُّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ لَهُ شَيْءٌ يُوصِي فِيهِ، يَبِيتُ ثَلَاثَ لَيَالٍ، إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ عِنْدَهُ مَكْتُوبَةٌ» یعنی: «برای هیچ مسلمانی که چیزی برای وصیت کردن دارد، شایسته نیست که سه شب را سپری کند، مگر آنکه وصیتش نزد او نوشته شده باشد». عبدالله بن عمر رضی الله عنهما گفت: «از زمانی که این را از رسول خدا صلی الله علیه و سلم شنیدم، شبی بر من نگذشت، مگر آنکه وصیتم نزدم بود».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر صلی الله علیه و سلم خبر داده‌اند که برای مسلمانی که چیزی برای وصیت کردن دارد - چه از حقوق باشد یا اموال، هرچند اندک - شایسته نیست که سه شب را سپری کند، مگر آنکه وصیتش نزد او نوشته شده باشد. عبدالله بن عمر رضی الله عنهما گفت: از زمانی که این سخن را از ایشان صلی الله علیه و سلم شنیدم، شبی را سپری نکردم، مگر آنکه وصیتم نزدم بود.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5831>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

